

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Рошаківська сільська рада
Бобринецького району
Кіровоградської області**

вул. Центральна, 50а, с. Рошаківка,
27252

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акту*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Рошаківської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області «Про встановлення плати за землю на території Рошаківської сільської ради на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Рошаківської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області від 13.06.2017 № 165/01-15.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань бюджету, фінансів, власності, соціального захисту населення та регуляторної політики та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

1. Проектом рішення передбачається встановити на території Рошаківської сільської ради плату за землю, яка складається з земельного податку та орендної плати.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ). Так, згідно з підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ, при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

В свою чергу, додатком до проекту рішення визначаються платники податку (пункт 2 додатку до проекту рішення), об'єкт оподаткування (пункт 3 додатку до проекту рішення), база оподаткування (пункт 4 додатку до проекту рішення), ставки земельного податку (пункт 5 додатку до проекту рішення), пільги щодо сплати земельного податку для фізичних та юридичних осіб

ВІСЬ №6342/0/20-17 від 01.08.2017

(пункти 6, 7 додатку до проекту рішення), земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню (пункт 8 додатку до проекту рішення), особливості оподаткування плати за землю (пункт 9 додатку до проекту рішення), порядок обчислення плати за землю (пункт 10 додатку до проекту рішення), податковий період (пункт 11 додатку до проекту рішення), строк сплати плати за землю (пункт 12 додатку до проекту рішення), орендна плата (пункт 13 додатку до проекту рішення), індексація нормативної грошової оцінки земель (пункт 14 додатку до проекту рішення), відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль контролюючих органів (пункт 15 додатку до проекту рішення).

Водночас, у проекті рішення відсутні такі обов'язкові елементи як порядок сплати податку та строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку, що не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ.

Отже, пропонуємо привести проект рішення у відповідність до вимог статті 12 ПКУ, зазначивши в ньому усі обов'язкові елементи податків і зборів, визначені статтею 7 ПКУ.

2. У преамбулі до проекту рішення наведено посилання на пункт 6 підрозділу 6 Перехідних положень Податкового кодексу України (в редакції Закону України від 24.12.2015 року № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році»).

Пунктом 6 підрозділу 6 Перехідних положень ПКУ встановлено, що індекс споживчих цін за 2015 рік, що використовується для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь (ріллі, багаторічних насаджень, сіножатей, пасовищ та перелогів), застосовується із значенням 120 відсотків.

Пунктом 4 Перехідних положень Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» встановлено, що в 2016 році до прийнятих рішень органів місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків і зборів на 2016 рік не застосовуються вимоги, встановлені підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 ПКУ та Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Таким чином, враховуючи, що проектом рішення встановлюється податок на 2018 рік, вказані законодавчі акти не можуть бути підставою для його впровадження.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з преамбули проекту рішення посилання на пункт 6 підрозділу 6 Перехідних положень ПКУ та Закон України від 24.12.2015 року № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році».

3. Пунктом 13 додатку до проекту рішення встановлюються норми щодо сплати орендної плати.

Підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю — обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у

формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1 статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з додатку до проекту рішення підпункт 1.4 пункту 1; підпункт 2.3 пункту 2; підпункт 3.2 пункту 3; підпункти 10.8 та 10.9 пункту 10 та пункт 13, а назву проекту рішення викласти у наступному вигляді: «Про встановлення земельного податку на території Рощахівської сільської ради на 2018 рік».

4. Пунктом 14 додатку до проекту рішення передбачається встановити механізм індексації нормативної грошової оцінки земель.

Наразі, відповідно до пункту 284.1. статті 284 ПКУ органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Відповідно до пункту 289.2. статті 289 ПКУ, величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель щороку розраховує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік.

Таким чином, пункт 14 «Індексація нормативної грошової оцінки земель» пропонуємо виключити з додатку до проекту рішення.

5. Підпунктом 5.1 пункту 5 додатку до проекту рішення встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місця знаходження) у розмірі: для земель сільськогосподарського призначення та пасовищ – 0,4%; для громадського призначення та багаторічних насаджень – 0,1%; для житлової забудови – 0,05%; для земель іншого призначення – 3%.

З метою приведення підпункту 5.1 пункту 5 додатку до проекту рішення до вимог пункту 274.1 статті 274 ПКУ, пропонуємо внести до нього редакційні правки, додавши слова «від їх нормативної грошової оцінки».

6. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо у додатку до проекту рішення при встановленні ставок, що поширюються на населені пункти, дотримуватись вимог підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення його у відповідність до вимог ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)

АРВ до проекту рішення не повною мірою відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

1. У розділі I «Визначення проблеми» розробник обмежився лише словесним описом проблеми – не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. При підготовці розділу III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробником визначаються альтернативи вирішення проблем, однієї з яких є «Не прийняття регуляторного акта».

В описі цієї альтернативи в АРВ та в описі витрат таблиці оцінки впливу на сферу інтересів держави (пункт 2 розділу III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ) зазначено, що по закінченню 2017 року рішення про встановлення плати за землю на території сільської ради має бути скасовано як таке, що не пройшло регуляторну процедуру і не поширюється на подальші періоди. Платники податку залишаються без нормативного акту.

Відповідно до підпункт 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ, якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у встановлений термін не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів на наступний рік, такі податки справляються, виходячи з норм цього Кодексу, із застосуванням їх мінімальних ставок та без застосування відповідних коефіцієнтів, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передувє бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Таким чином, при розгляді зазначеної альтернативи в АРВ не враховані всі вимоги ПКУ та, відповідно, некоректно оцінено її вплив на платників податку.

3. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

При цьому в АРВ до проекту рішення не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритм їх визначення.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» АРВ, розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону щодо забезпечення дотримання розробником таких принципів державної регуляторної політики як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

4. У розділі VII «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ зазначено, що строк дії акта – до повторного відстеження (проводиться через один рік), з подальшим продовженням чи внесенням відповідних змін.

Виходячи із норм пункту 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 ПКУ та пункту 5 статті 2 і частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України, бюджетний період для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року. Таким чином, строк дії проекту рішення повинен становити 1 рік.

У зв'язку із зазначеним, враховуючи вимоги статті 10 Закону, періодичні відстеження результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного

строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

5. В таблиці розділу VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ зазначено прогностичні статистичні показники за 2016 та 2017 роки.

Однак, відповідно до пункту 10 Методики, прогностичні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом.

Таким чином, у вказаній таблиці прогностичні показники мають визначатися на бюджетних період, на який встановлюються ставки податку, тобто на 2018 рік.

6. У таблиці оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розділу III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 24 мікропідприємства.

Разом з тим, у розділі 3 Тесту малого підприємництва (далі М-тест), у таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання вказано, що виконати вимоги регулювання мають 5 суб'єктів господарювання. У зв'язку із зазначеним, розрахунки «прямих» витрат потребують доопрацювання.

Крім того, у таблиці М-тесту вказано сплату земельного податку фізичними особами, що не відповідає вимогам Методики, оскільки в М-тесті проводяться розрахунки для суб'єктів малого підприємництва.

Отже, пропонуємо уточнити наведені в АРВ разом з М-тестом дані та здійснити їх перерахунок.

Враховуючи вищезазначене, АРВ потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Методики.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Рошківської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області «Про встановлення плати за землю на території Рошківської сільської ради на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В.П. Загородній